

PREGHIERA PER I NEMICI

Signore, benedici i miei nemici! Poichè anch'io li benedico e non li maledico!
I nemici mi hanno spinto sempre più verso di Te, nelle Tue braccia,
più di quanto l'hanno fatto gli amici.

Questi mi hanno legato alla terra e hanno rovesciato
ogni speranza che avevo verso il mondo.

I nemici mi hanno reso straniero nei confronti del regno terrestre e indegno
abitante di questa terra. Come una belva cacciata, così anch'io, essendo perseguito,
per causa dei nemici, ho trovato rifugio sicuro, nascondendomi sotto Tua tenda,
dove né amici e neanche i nemici possono perdere l'anima mia.

Signore, benedici i miei nemici! Poichè anch'io li benedico e non li maledico!
Loro hanno confessato i miei peccati al mio posto, dinnanzi al mondo.

Loro mi hanno frustato, quando io evitavo la punizione.

Loro mi hanno tormentato, quando fuggivo dalle minacce.

Loro mi hanno imprecato, quando io adulavo me stesso.

Loro mi hanno sputato, quando io mi gonfiavo d'orgoglio.

Quando mi pensavo sapiente, loro mi hanno dato del pazzo.

Quando credevo di essere forte, mi hanno deriso come un povero nano.

Quando ho voluto guidare gli uomini, mi hanno spinto indietro.

Quando avevo fretta di arricchirmi, loro mi hanno strapato con mano di ferro.

Quando pensavo di dormire tranquillo, bruscamente mi hanno svegliato dal sonno.

Quando mi sono edificato la casa per una vita lunga e serena, loro l'hanno rovesciata
e mi hanno cacciato fuori. In verità i miei nemici mi hanno sciolto il legame del mondo
e mi hanno fatto stendere le mani fino alla Tua tunica.

Benedici Signore i miei nemici! Benedicili e moltiplicali;
aizali contro di me, affinché mia fuga verso Te sia senza ritorno;
affinchè mia speranza negli uomini si rompa come una ragnatela;
affinchè l'umiltà regni pienamente nel mio cuore;
affinchè mio cuore diventi tomba di ogni male.

Tutto il mio tesoro raccoglilo nei cieli.

Oh, se mi liberassi una volta per sempre dalla propria illusione,
che mi ha intrapolato nella rete tremenda della vita inganatrice!

I nemici mi hanno insegnato, quanto poco conosco il mondo;
poichè l'uomo sulla faccia della terra, non ne ha nemici, all'infuori di se stessi.

Odia i nemici, solo chi ignora il fatto che i nemici non sono nemici, ma amici severi.

Per questo, Signore, benedici gli amici ed anche i nemici miei!

Il servo maledice i nemici, poichè non sa,
ma il Figlio li benedice poichè lo sa.

Il Figlio sa che i nemici non possono toccare la vita.

Per questo lui, camina liberamente tramite loro, e prega Dio per loro.

Signore, benedici i miei nemici! Poichè anch'io li benedico e non li maledico!

*Il grande Metropolita serbo
Nicolae Velimirovici,
un martire del comunismo ateo*

Doamne binecuvântează pe vrăjmașii mei! Și eu îi binecuvântează și nu-i blestem! Vrăjmașii m-au împins și mai mult spre Tine, în brațele Tale, mai mult decât prietenii. Aceștia m-au legat de pământ și mi-au răsturnat orice nădejde spre pământ. Vrăjmașii m-au făcut străin față de împărățiile pământești și un locuitor netrebnic, față de pământ. Precum o fiară prigonită, așa și eu, prigonit fiind, în fața vrăjmașilor, am aflat un adăpost mai sigur, ascunzându-mă sub cortul Tău, unde nici vrăjmașii, nici prietenii, nu pot pierde sufletul meu.

Doamne, binecuvântează pe vrăjmașii mei! Și eu îi binecuvântează și nu-i blestem. Ei au mărturisit în locul meu păcatele mele în fața lumii. Ei m-au biciuit, când eu m-am cruțat de biciuire. Ei m-au chinuit atunci când eu am fugit de chinuri.

Ei m-au hulit atunci când eu m-am măgulit pe mine însumi.

Ei m-au scuipat atunci când eu m-am mândrit cu mine însumi.

Când eu m-am făcut înțelept, ei m-au numit nebun.

Când m-am făcut puternic, ei au râs de mine ca de un pitic.

Când am vrut să conduc pe oameni ei m-au împins înapoi.

Când m-am grăbit să mă îmbogățesc, ei m-au smucit înapoi cu mână de fier.

Când m-am gândit să dorm liniștit, ei m-au trezit din somn.

Când mi-am zidit casă pentru viață lungă și liniștită, ei au răsturnat-o și m-au izgonit afară. Într-adevăr vrăjmașii m-au dezlegat de lume și mi-au prelungit mâinile până la veșmântul Tău.

Binecuvântează Doamne pe vrăjmașii mei!

Binecuvântează-i și-i înmulțește; asmute-i și mai mult împotriva mea, ca fuga mea spre Tine să fie fără întoarcere; ca să se rupă nădejdea mea în oameni ca pânda de păianjen; ca smerenia să împărătească deplin în inima mea; ca inima mea să devină mormântul celor rele. Ca toată comoara mea să o aduni în ceruri. Ah, de m-aș elibera odată de autoamăgire, care m-a încălțat într-o mreajă cumplită a vieții înșelătoare!

Vrăjmașii m-au învățat să știu ceea ce puțin știu în lume: că omul nu are pe pământ vrăjmași afară de sine însuși. Doar acela urăște pe vrăjmași, care nu știe că vrăjmași nu sunt vrăjmași, ci prieteni severi. De aceea, Doamne, binecuvântează pe prietenii și pe vrăjmașii mei! Sluga blestemă pe vrăjmași căci nu știe, iar Fiul îi binecuvântează căci știe. Fiul știe că vrăjmașii nu pot să se atingă de viața lui. De aceea El pășește liber între ei și se roagă lui Dumnezeu pentru aceștia.

Doamne binecuvântează pe vrăjmașii mei! Și eu îi binecuvântează și nu-i blestem!

*Marele Mitropolit Sârb
Nicolae Velimirovici,
un martir al comunismului ateist*